Србобран излази:
СРЕДОМ и СУБОТОМ

Предплату примаю све ц. и кр. поште, познати скупитељи и уредничство (грчка улица у кући брой 1491).

Рукописи невраћаю се натраг.

СРБОБРАН

Предплатне цене
на три месеца 2 ф. 5 . на
по год. 5 ф., на год. 10 ф. а. вр.

Огласи: маньи до 20 врста за
т р и п у т стаю 3 форинта 70 новч.
већи преко 20 до 40 врста, 5 фор.
аустрийске вредности.

ГОД. V. У НОВОМ САДУ У СРЕДУ 19. МАЯ 1865. БРОЙ 40.

137

Нови Сад 18. мая.

О *Хрватском сабору* явля нам наш редовни дописник бечки, да є он сбог тога, што шири царствени савѣт не ће моћи своє послове до 5 юлия свршити, одложен на 10 дана доцниє. То нам и сто потврђую и данашньи листови бечки. За генералмаіора *Филиповића* іошт ни є свршено, да бану буде за време сабора заступник. Данашньи бечки дописник „П. Л.“ наводи томе за узрок, да преговори ни су имали резултата, и да се он враћа натраг у Земун. Дакле засад є неизвѣстно, ко ће бана, кои є у купатила отишао, да се лечи, на овом сабору заступати.

„Дебати“ се пак из *Загреба* телеграфира: да є Нѣгово Величество одобрило, да се одпуштени чиновници жупаниє вараждинске сбог познатих догађая, кои се на послѣньой конгрегации догодише, наново имаю у своя звания повратити.

— Из *Париза* стижу све озбильнии гласови. Рат са Америком постає како кои дан све вѣроватнии. Истина владини органи сасвим противно говоре, и по американским явним органима доказую, да Америка никакве волѣ не показує у рату, кои би Мехиканци са Французима започели. Али приватне вѣсти из Америке являю, да є тамо рат с французима постао популарна идеа, и да народ о вѣму с найвећим одушевлѣнѣм говори, пак зато и хилядама у Мехико прелазе, да у нѣму као добровольци участвую.

При оваким околностима ни є чудо, што се Паризлие за своє синове у Мехику боє, коима жешћи и крвавии рат предстои, него што є последньи био, єр Мехиканци имаю сад силног савезника у многобройним четама американских доброволяца.

Ако є пак истинит брзоявии глас из *Лондона*, кои „Инд. Белг.“. доноси, у коме се каже, да *Америка иште од Енглеске накнаду* сбог тога, што су юговачке лађе из енглеских пристаништа сѣвероамериканске лађе хватали, то є онда лако могуће, да ће се обадве западне силе са Америком у рат заплести, кои би цѣла Европа осѣтила.

Из *Букуреште* явля се, да є кнез *Куза* єдно дѣте са допуштенѣм своє жене кнегинѣ *Єлене* посинио. Ово є *важан* догађай, єр то є дѣте по матери из породице кнеза *Михаила*, и тако би временом могло до тога доћи, да у обадвѣ кнежевине Србии и Романии, не само єдна династия, него *єдан* владалац буде, особито ако се наслѣдствено право династии той законно утврди Наравно да засад о томе не може бити разговора, гдѣ не само велике силе кораке кнежевина са свога гледишта мѣре, него и народне скупштине сувише непостоянства у том погледу показую, єр што єдна подигне, то друга обори. Но ипак свакояко є овай акт кнеза Кузе значаян и за будућност србске и романске кнежевине од великог замашая

У *Италии* преговори Виктора Емануила са папом напредую Іошт се не зна извѣстно, коя страна добия, коя ли губи. Тек то стои, да народна странка не одобрава ове кораке свога краля. — За Гарибалдия се говори, да он наново почиње неке ратоборне планове ковати, коима се влада талиянска невѣшта чини. Мисли се наново покушати юначка срећа у Млѣтачкой, и на више се већ мѣста видѣле чете войничке, коє по тиролским брдима тумараю. Зато аустриска влада ниє за савѣстно држала іошт сад свою войску у Млѣтцима редуковати. єр нити є Талиянской, нити Француской вѣровати, *Пруска* у нотама попушта, али *килско* пристаниште непрестано има пред очима.

Наш народ пропада.

Юначан на бойном полю, вѣран, гостолюбив, своме роду одан народ Србски осиромашава, умалява се и пропада. Украшени пре двадесет година бивши домови србски данас су опали или се по ньима иноверац шета, породице коє су у изобилю живиле, данас оскудицама се боре; задужую се, свою землю и имовину туђину продаю и туђе слуге постаю. Раскош код женског пола отео є мах. Младеж у обште сваким даном покварения постає. У мѣсто просвете и радности она у суровост и леньост прелази. Смиреност и стид ниє на лицу девойке, а покорност и послушност нема код младића. Супруге страшан порок чине, порода се лишаваю, а супрузи одани отровном пићу ракиє свой живот прекраћую. У обштествама чисто србским нема реда, код своине од две три и више хиляда ланаца утрине, нити имаю у каси новаца, нити попаше за марву. Старешине обштинске у мѣсто да унапреде обштество, да предупреде падеж поединих породица, они за любов алвалука и незнатног подарка єдва чекаю да се што прода. Села су у найвећем нереду, домови одкривени и необелѣни, авлие незаграђене, башче запушѣене, необдѣлане но коровом зарастле и редко є кою благородну воћку нађи и ако кои марльиви землѣдѣлац и подигне то од пѣ плода не окуси, єр се покраде, изломи и утамани. У обште назадак є отео мах и пропасти корача.

Узрок є осиромашеню нашег народа тай, што є већма одан био скотоводству нежели землѣдѣлию и найвећи є свой доодак од скотоводства имао, а землю є у толико обдѣлавао, колико му є за домаћу ра'ну потребно било и за землѣдѣлие немарльив постао. Данас пак, кад є землѣдѣлие єдини извор издржаваня и богатства, и за скотоводство неимаући прибитка са оскудице у пашама то наш народ, од други у обдѣлаваню землѣ вештии народа надхитрен опада, оспромашава, свою землю немилице продає.

Друго пак и обичаи осиромашаваю наш народ као: *даће*, *сватбарине*, светковине млади петака, четвртака и многи уобичаени праздника.

Даће іошт из идолопоклоничког времена произилазе. Коє би требало народу огадити и искоренити, єр не само што наш народ осиромашаваю но и саблажняваю. Том се приликом єде и пиє од дана смрти па док се мртвац несарани, кад се са погреба дође онда се опет за у покой душе почившег єде и пиє. Сутра дан по двадесет баба изиђу на гроблѣ и опет се єде и пиє. На шест неделя опет се за упокой душе части. На по године то исто бива, а кад се година почившег наврши онда се и част даће навршує.

Код сватбарине пак, свекар мора по шестдесет, сто фор. или како се са приятелѣм за девойку погоди на астал положити, невесту по нѣной жельи (многи и у свилу) заодети. Приятелѣ и приє чизмама, папучама и другима стварма подарити, и кад се тако све уредило, онда опет свекар, натовари на кола по єдну овцу, аков вина и иде на прстен, том се приликом ньи до двадесет по два дана часте и ако се ело, опияло, трезнило и опияло то се прстениє добро угошћени дома врате, да се за сватбу преправе. Што є више света, то є газда дичнии; по ньи петдесет и сто натоваре се на десет, двадесет кола и оду по невесту. У кући приятелѣвой као гусенице кад на воћку навале, све побрсте, и газди остане пуна врећа лебни кора и костию. У дому пак младоженѣ, ту є права част. Први дан се до зоре єде и пиє, други дан се невеста на воду води. Трећи є дан кумовска част а четврти родбина се разилази. После две неделѣ ето опет погачара по два дана се наново часте и тако част за части, сиромаху свекру остану ярмови без волова, кућа без смока, џеп без новаца. Али є пана оженила сина!

Свечарство не би нашем народу на назадак служило, да се умерено, по опредѣленю своме „*слава*“ слави. Єр наш народ том приликом утврђує међусобну любав приятельства и єдинства. У кругу свои приятеля и сродни успоминѣ свой крстни дан. Али како данас свой крстни дан многи славе, пре се може безславиє нежели слава назвати. У мѣсто да домаћи са гостима у цркву иду, а оно многи у цркву пошлю по баби или старцу свећу да се за домаће Богу моли, а домаћи са гостима за време службе у пиянченю проводе славу. У мѣсто саветованя о успѣху и напредку радности, більи се и напреднии оговара, слава се суровим шалама, гадним песмама обесвећава. Па и том приликом дом є са званима на славу преиспунѣн, кои се по два дана часте.

Док су тако наши землѣдѣлци у обдѣлаваню землѣдѣлия и башчина назаднии, а у луксузу, особито женски пол од други народа напреднии, и док се даћама, сватбаринама упропашћаваю; дотле се иновѣрци, навикнути на околност и тисак времена, радую; єр умѣтном хитрином, радиношћу, штедньом покуповаше и све єднако купую, од наши у дуг и сирамаштво увалѣни землѣдѣлаца землѣ и башчине, и од куплѣни земаля, на коє се наши тужише да немогу живити, данас беру стостручни плод и на развалинама србски домова подигоше лепе и красне домове.

Време є да се озбильно пропасти нашег народа на пут стане и да се из нехатости пробуди. Треба ране народне коє му живаль поседаю лечити, зло коє му силе душевне и тѣлесне ослабляваю уклонити, єр ако овако узтрає као што є почело, ако се наш народ задуживао и землю немилице продавао буде, коє му праотци крвлю одкупише, онда ће се испунити пророчство гдѣкоих странаца кои веле: да до сто година у Бачкой и Банату неће Србина бити.

У Банату. І. Поповић.

О деоби црквеног иманя између Срба и Романа

Доноси „Тел. Романул“ чланак у коме се између прочег доказує, да то нестои, да су ердельски Романи, кои су преко єдног столѣтия са Србима под єдном хиєрархиом били, свако право на црквене фондове и манастире изгубили, од како су за себе митрополию добили. Црквени фондови постали су из посмртина умрлих митрополита и епископа, и из доходака упразнѣних диєцеза. Овай иметак течевина є и србских и романских християна, пак сад да Романи, кои су овамо прилагали, никаквог участия на нѣму немаю? Романске манастире нису, као што Срби тврде, они подигли, него су по сведочби црквене повѣстнице іошт у оним старим временима постояли, кад су Романи у Бату сами били, и под романску хиерархию подпадали. Романи, уздаюћи се у ово станѣ ствари и у каноне ньиове цкрве мисле, да ће царева влада ову ствар по праву и правичности рѣшити и ньи од маћиског подручия ослободити, чиме би се царска реч од 24. децембра 1864. године обистинила.*)

Царевински савет.

Господски дом.

Седница 15 од 24 мая.

Предсѣдник кнез *Карл Ауерсперг* отвара сѣдницу у 11 сати.

На министарской клупи: *Менсдорф*, *Мечери*, *Надажди*, *Пленер*, *Франк*.

Комисия за трговачки уговор саставлѣна є, у коіой є за бранителя арцибискуп *Лашиновић*, а за нѣговог местозаступника гроф *Рехберг* изабран.

Комисия за ердельску желѣзничку пругу изабрала є за бранителя грофа *Викенбурга*, а за нѣговог местозаступника грофа *Церкина*.

Поднешеноє више петиция индустрилаца шећера из Ческе, и индустрилаца рудокопньи у Краньской против трговачког уговора.

Пређе се на *дневни ред*.

Проєкт закона, кои заштиту страним маркама у Аустрии поделю є, усвоява се.

Узима се затим у претрес *државни прорачун* за год. 1865. о насловима овога: двор, канцелария

---

*) Желили би, да нам уредник „Тел. Роман.“ докаже из повѣстнице црквене, кад су Романи сами у Банату били. У стария времена садашня Угарска звала се Панония, коє име вальда не показує порекло романско; а и новиє предѣлно име Банат, не показує, да є у нѣму кад романски елемент владао. Али баш да є тако, ипак Романи не могу по праву ништа добити, єр по царском патенту од 1 сент. 1859, кои є за евангелску цркву у Угарской издан, новообразована црква или митрополия, коя се од матере диецезе дѣли, не може правноваляно никакве претензиє правити на део диецезанског добра. Ур. Србобр.

кабинета, министарски савет и државни савет; посебна извѣстия већ су поднешена.

Кнез *Виндишгрец* разлаже, да е прорачун за год. 1865 и проект финансиског закона едан од найважнии предмета, о коима се саветовати треба, и почем овай тако важни предмет ние овом дому у другой коіой форми, него само у посебним позициями поднешен кое се лако прегледати недаю да би их из ближе проучити могли, то предлаже, да се саветованя о прорачуну за год 1865 истом онда предузму, кад финансински одбор свое известие о заключ ном у посл. дому закону финансиском и о целокупном државном прорачуну овамо поднесе. (Предлог е овай с млого страна подпомаган.)

Кнез *Салм* слаже се са предлогом кнеза Виндишреца из исти разлога.

Витез *Пиниц* мисли, да се саветованѣ одма започне ербо ние нуждно, да се о свему у еданпут саветуе, него се може од едног оделеня на друго прелазати тако, да кад се све пређе, онда истом да се пресуда о целом изрече, а управ финанскомисие и ние тай задатак, да целу ствар едним прегледом испита, него прелазећи од поединости на цело сав материал добро испита.

Гроф *Антон Ауерсиерг* доказуе, да е комисия желила да се поедина известия пред дом у време изнесу, али како да се овай предмет у дому претреса, о том се никад саветовало ние, нити е какво заключенѣ у овом обзиру донешено. Извѣстно е то, да е дом закон финансиской комисии на саветованѣ уступио, и почем известие о овом имамо, то се невиди да довољно материяла за далѣ саветованѣ има, и зато усвоява предлог, да се ова ствар одложи.

Гроф *Лариш* подпомаже предлог Виндишгреца.

Кнез *Ябловски* разлаже, да би се млого времена губило, кад би се о поединим оделеньма саветованѣ започело, ер се лако догодити може, да се о сваком поедином генерална дебата отвори, чрез кое би комисия свой посо више пута прекидати морала; као члан комисие, и из обзира на посо ове подпомаже предлог кнеза Виндишгреца.

Почне се гласати, и предлог кнеза Виндишгреца усвои се са већином гласова.

Председник заключуе сѣдницу после 12 сати; неизвѣстно е кад ће се друга сѣдница држати.

Посланички дом.

Седница 68 *од* 24 *мая.*

На министарской клупи: *Ласер, Бургер,* шеф оделеня *Калхберг,* министарски саветник *Дисилер* (за финанс-министериум.)

По прочитаню протокола и саобштеню поднесака пређе се на дневни ред. Први е предмет избор перовођа; исборне цедулѣ предаю се, и бележенѣ предузима се у бирову дома.

Посл. *Дишл* саобштава у име одбора, кои се о томе саветуе како да се за индустрию спиритуса неке олакшице уведу, да усвоени у ючерньой седници предлог о умаленю и повратку пореза, при извозу печени течности и разделеню овога не две части целисходан ние; индустрия спиритуса може се само тако подићи, ако се од овог деленя одступи; заключенѣ каково за умаленѣ пореза сада, кад е пециво спиритуса престало, нуждно ние ер ће се ово тек у октобру месецу започети, а дотле мисли, да се саветованя о трговачком уговору свршити могу; одбор е зато и заключио, да саветованѣ о овом до дефинитивног рѣшеня трговачког уговора одложи. —

На дневни ред долази саветованѣ о предлогу владе коим се повластице за неплаћанѣ пореза у феудалной области Аш у Ческой укидаю.

Известитель е др. *Манделбли.*

У генералной дебати говори посл. *Ригер* против предлога одбора. Сравнюе предлог владе са предлогом одбора, и вели да е одбор за ову ствар више заузимао се, нежели штое требало, будући да у чл. 2. слободан огкуп а у првом неплаћанѣ пореза за 8 година предлаже. Изводи потом суму, кою би област Аш за 8 година у име пореза и земальски додатака платити имала, и прелази на юридично-хисторичну расправу о свези феудалной и специално о одношеньма ових у Ашу.

(Подпредсѣдник Хопфен заузими међутим место предсѣдничства) говорник разликуе власт земальску од феудалне, и изясньое, да право порезиваня самом владаоцу пристои. Цар ние потврдио повластице области Аша при ступаню свом на владу; прелази на патент од 31 децембра 1851 г. по ком сви становници царевине терете државне еднако сносити мораю. Посланици немогу ту одговорност на себе примити, да онакове изнимке чине, кое би другима на терет пасти морале. Погорнѣм патенту изреченое начело, да поделѣне овакове повластице више обстояти немогу. Овде може то питанѣ стояти дали за одкуп ових повластица штогод надокнадити се мора или не. Говорник неувиђа никаквих правних или правичних основа за овакову одкупу, и зато предлаже, да се овай закон само из едног чланка састави, кои би овако гласио: „Неплаћанѣ пореза у области Аш, у краљевству ческом укида се са 1 януаром 1866 године.“ Члан 2 може саевим изостати. Говорник подпаша предлог, ког су 36 посланика подписали.

Посл. *Гшир* (посланик из Аша) брани предлог одбора, у едно и правну важност свезе феудалне, кою е предговорник нападао, и вели, да се ово неплаћанѣ пореза на правном уговору оснива; наводи затим доста правних и правичних основа, кои су за одкуп и позива се на найвише рѣшенѣ од 17 юлия 1849. кое неплаћанѣ пореза у области Аш дотле наређуе, докле се и феудални властници у посѣду своих права налазили буду. При вотираню треба дом на то да помисли, да они, коих се ово тицало буде не кажу, да е абсолутизам њиова права уважио, а народно заступничество ние.

Посл. *Бринц* налази, да нити предлог владе, нити пак одбора његовим правним увиђеньма одговара. Предлог владе могао би се како год предпоставити, кад неби то предлагао, да се само вазалима накнада даде. (Хаснер заузима опет предсѣдничство). Говорник трудисе, да докаже, да е област Аш у фердалну свезу краљевства ческог без признаваня земальски власти ступила. Овай чудновати производ повѣетнице неможе више постояти, нити се еме допустити, да Аш, коя е у овом дому заступлѣна, од обштег критериума државни грађана, од нешеня явни терета ослобођена буде. Другчие стои са питанѣм одкупа, и он мисли, да се ово неможе едностраno, но у споразумленю са участницима рѣшити, због чега задржава себи право, особени предлог поднети.

Посл. *Менде* вели да е феудална свеза Аша на уговору основана и да е зато, да се ово одкупи; одкуп од одбора предложен, сматра за найманьи, и он би радие на већи пристао, кад би когод предложио; изясньое се за предлог одбора.

Посл. *Хербеш* осветлюе основе правичности. У ствари мора се што друго урадити, да по участнике неугодно станѣ неизвѣстности престане. На одкупу ради се већ 100 година без успѣха, нити е више могуће праву цену землѣ опредѣлити, почем посѣдници незнаю дал ће при одкупу што добити или не. Говорник брани Аш, и доказуе, да е ова част землѣ врло сиромашна; пита далѣ, дали ће државне финансие с тим избављене бити, ако овако мала нееднакост, коя се на приватном праву оснива, одклонисе, а покрай тога млого веће нееднакости постояле буду. Из разлога ови пре свега препоручуе, да се чл. 1 по предлогу одбора прими, почем му се опредѣлени тамо рок, кад неплаћанѣ пореза престати има, найправеднии и найвише правичности одговараюћи види; о накнади може се како се хоће мислити.

Предлаже се заключенѣ сѣднице, кое се прими.

Знатния места из *бесѣде принца Наполеона,* коя су у званичним Франц. листовима изостављена, ова су: „Француска ние се никад спрам свог юнака неблагодарна показала; он се на позив њен узвисио, и Наполеони су увек своя права из гласаня народног изводили. Кад год е кроз 50 година цео народ позват био, да себи поглавицу бира, ние се нигда другог имена чуло. Будућност е позвата, да демократию организира; свуда пропадаю аристократе, добри као и хрђави, у Польской као и у сѣдинѣним државама. Француска, овай велики народ, принуђен ће бити, да будућност размрси, ербо е и по прошлости, и по свом разуму био онай народ, кои е пут крчио.

„Од више година осећам да мой дух она крива тумаченя стесняваю, коима е Наполеон тек ону на умиренѣ заплашени интереса и незнатни страсти удешену реакцию угушити смерао, ако е и био човек, кои е свима великим идеама и напредку пут показивао.

„Корзиканци! ми се доиста разумемо! Ми се едном надеждом питамо, ми имамо еднако уздане на побѣду они нераздѣлних начела: на народности, на величину отачбине, и на слободу. Ако сте самном тог увереня, да е Наполеонов задатак био, да емапципацном до диктатуре досне, то сам онда и я мой задатак срећно рѣшио!“

„Конституционел“ е из читавог принцевог говора четири места изоставио, коя су баш тиме знатна постала, што су их други листови споменули, и одвећ за важне држали. На првом месту критикуе оштро што е Наполеон I узео за жену аустриску надвойводкиню, овим рѣчма: — „Врх његове (Наполеона I.) моћи било е оно врѣме, кад се аустриском принцезом оженио, коя му е сина родила, но притом свое нове дужности поняла ние, нити е свою срећу у његовой срећи налазила, и њега на то навела, да онде алиянсию потражи, гди ова по традициями од Хейнрика IV и Ришеля и нашим интересима и страстима, да и самом француском народном духу одговарала неби. Политика Француске неможе нигда допустити, да се алиянсия с Аустриом утврдити.“

На другом месту правда, што е Лузиана сѣверним државама продана и велича американску демократию, коя е како у уставу, тако и у Монроедоктрини онако изражена, да принц од свое стране у њой нити велику любав за мексиканску интервенцию, іошт манѣ какове симпатие за устанак у южним државама опажа.

На трећем месту говори принц о распрама, кое е Наполеон I. са римском курием имао, и доводи у свезу с овима слѣдећа своя расматраня о световной влади папе: „Зар се невиди, да е на очиглед свима, због световне папине владе изазваним борбама данашньим приврженицима слободе и духа новиег времена до тога стало, да се она последня тврдиня среднѣг века поруши? Огньиште реакцие против Француске, Италие, и поглавито против целог грађанског друштва у рукама е папиним и у Риму. Заиста редки су то католици, коима е будућност религие такова, какву е една у Риму силом обдржана световна влада створила. Я незнам, да би за католицизам могло опаснией, више вређаюћег и понижаваюћег помисла бити. Кад би истина било, да е религия само у сили, то би не само душе католика, него и свию других религиозних люди у дубоку жалост завити се морале.

Четврто место кое е из званичних листова изостављено, односи се на слободу штампе, за кою се по рѣчима принца Наполеон I. особито године 1815 заузимао.

Да е велики његов стриц за слободом тежио, доказуе принц из његових (Наполеона I.) мемоара из С. Хелене. Ово би се кад би ко други говорио као найвећа поруга сматрати могло.

Од велике е важности едно писмо познатог Ерома краля вестфалског од 5-ог децембра 1812. год., на кое се принц у свом говору позива и из ког се увиђа, да наймлађи брат силнога владаоца овоме кад и кад ние уступао нити у постоянству, нити у ясном познаваню времених околности. У писму овом, кое е и за карактеристику владаюћег онда у Немачкой расположеня од великог интереса, стои: „Я незнам Сире, каквим цртама описую вам ваши ђенерали и агенти расположенѣ духова у Немачкой, али кад они Вашем Величеству о одности, миру и слабости говоре, то или сами себе, или Ваше Величество вараю, — вренѣ е на найвишем степену, а за помамним надеждема иде се са фанатичним одушевленѣм. Угледаю се на Шпанию и кад би до рата дошло, онда би цела земља између Раине и Одра огньиштем далеко разпространѣног и окретног устанка постала.“

Програм за светковину.

1. Ова ће светковина бити у Топчидеру на свете Троице.

2. Осим родбине Његове Светлости господара и кнеза биће гости на светковини:

а) министри и државни саветници,

б) архиереи,

в) председници великога суда и главне контроле,

г) подпредседник консисторие апелаториске,

д) окружни начелници и управитель вар. Београда.

ђ) председници првостепени судова,

е) председници епархиски консистория,

ж) окружне проте,

з) пет штабски офицера,

и) прота войнички,

і) ректор велике школе.

к) из свакога среза по едан од они кои су воевали у ратовима кнеза Милоша, а где таки неби било, по едан од њиови породица, а где неби било ни таки, по едан од главни люди — и по едан кмет,

л) из Београда председник обштинскога суда и председник одбора трговачког и два грађанина,

м) из сваке окружне нароши по едан кмет.

Свега позвани гостию биће око 350.

3. Гости, кои не седе у Београду, доћи ће у Београд у суботу уочи свете Троице.

4 Топови ће с брда топчидерскога огласити светковину у суботу у вече о заласку сунчеву, а Београд ће се осветлити.

5. Начиниће се нарочита зграда за цркву, па ће се наместити у Топчидеру на првой ливади с десне стране иза моста идући кошутњаку, где ће се служити служба божия први дан Троица.

6 Први дан Троица починѣ служба божия у 7 сахата уютру. Топови и звона огласиће долазак Њиови Светлости кнеза и кнегинѣ у Топчидер и полазак из топчидерскога дворца у цркву.

7. Њиове ће светлости кнеза и кнегиню пратити из дворца топчидерскога у цркву министри и државни саветници.

8. Стаића войска у Београду и еден баталион народне войске, састављѣн из свию баталиона народне войске изаћи ће у параду и стати на истой ливади да дочека њиове светлости.

9. О служби божіой пуцаће войска из пушака и топова.

10. Служба ће се божия завршити благодарением.

11. После службе божие вратиће се Њиове Светлости у дворац, и онде примити све позване госте.

12. После малога одмора скупиће се гости око трибуне. Онде ће бити и войска.

13. Онамо ће доћи Њиове Светлости с министрима и државним саветницима. и поздравивши войску попеће се на трибуну, одакле ће Његова Светлост поздравити госте беседом.

14. По беседи своіой Његова ће Светлост раздавати знаке признаваня онима кои су били у устанку кнеза Милоша. За то време пуцати топови лагано еден за другим.

15. Иза тога ће министар унутрашњих дела прочитати имена они коима ће се дати знаци признаваня били на светковини или не, а тако и имена они породица коима ће се послати сребрне медалѣ за спомен овога дана. За време раздаваня знакова признаваня, войска ће пуцати из пушака и топова, и свираће се и певати песма спомену за тай дан.

16. По том ће войска дефиловати, и Њиове Светлости вратити се у Београд, а войска у касарне.

17. После подне ће бити у Топчидеру различне игре и забаве, као певанѣ уз гусле, коло, метанѣ камена, надскакиванѣ, утркиванѣ и т д.

18. Одбор ће се постарати да тай дан и други дан буде у Топчидеру гостионичара, у кои би могао добити ела и пића ко би хтео (за своє новце.)

19. У вече у први мрак палиће се у Топчидеру вештачка ватра.

20. Други дан у еден сат по подне даваће Н. Свет. у Топчидеру ручак на ком ће бити Њиове Сетлости кнез и кнегиня са своіом родбином, министри и државни саветници, архиереи и сви позвани гости.

21. Кад пукну три топа, гости ће се скупити у зграду где ће се ручати. После четврт сата долазе на ручак Њиове Светлости кнез и кнегиня праћени министрима и државним саветницима.

22. За време ручка свираће войничка банда, и певати ђачко певачко друштво наизменце

23. Здравицу ће напити Његова Светлост кнез народу. А у име народа одговориће и здравицу напити Његовой Светлости председник државног савета. После едне и друге здравице свештена ће лица отпевати „многа лета," а топови ће пуцати и звона звонити. Више здравица неће бити.

24. О ручку ће одбор раздавати гостима металне медалѣ.

25. И други дан после подне биће забаве и игре као први дан.

26. Трећи дан у 11 сати пред подне ићи ће гости Њиовим Светлостима у двор на подворенѣ и опростиће се с њима.

Тим се свршує светковина. (Срб. Нов.)

Нови Сад 17. мая.

Свети Патриярх, *Самуило Маширевић*, био е, као што се из Беча явля, ових дана код Његовог Величества на аудиенции.

— „Народни Листи" кое су биле суспендоване, излазит ће наново у већем формату од 2 юния.

Из *Бечея* нам се явля, да е у прошли петак тамо страшан лед падао. Ада, Мохол, и више околних мѣста потучени су од леда. У неким мѣсти кажу да е лед тако крупан био, да е неколико комада стоке потукао. На поютарње спасова дне у Кули се провалио облак. Била е бура велика с ледом; штете доста.

ДОПИСИ.

† Бечкерек 15 мая.

По новинама се поче живлѣ политична питаня претресати. Сазиванѣ угарског сабора и Троедне кралѣвине, и изравнанѣ ових кралѣвина са цѣлокупном царевином то су предмети, коих решенѣ, рекли би, да на првом мѣсту стои. А о нашой войводовини, овом, као што браћа Мађари веле, октроисаном чеду старе системе, нема већ више ни спомена, тако, као да е никад ние ни било, и као да ние благовѣштенски сабор српски 1861 само нѣ ради био сазван. Цар е у оно време саборской депутации казао, да ће гледати, да се што пре изпуне праведне желѣ народа српског, а доцние кад е депутация жупание сремске опет ради тога у Бечу била, казао е цар, да ће се наша народна ствар уставним путем што скорие имати рѣшити. Овдѣ се, као и свуда, с нестрплѣнѣм очекує онай час, кад ће се угарски сабор сазвати, на коме ће се покрай осталих важних државоправних питаня и питанѣ о нашем *политично народном* бићу рѣшити. Неки од наших иначе врлих мужева држе, да се войводина српска неће више ни оживотворити. Али већина е противног мнѣня. Не само *српска*, него и све друге немађарске *народности*, ако се Угарска жели стално да задовольи, мораю на сабору по потреби задоволѣне бити и нека *окружия* добити у коима ће език њихов званичан бити, и коя ће се *српска словачка романска* окружия или жупание по народу звати, кои већином у њима живи. Овдѣ мисли се, да би и такво *арондованѣ жупания по народностима* могло захтѣваня народна задовольити, ер би се тим начином развитак поединих народности уставним и законитим путем обезбѣдио.

Наравно е, да е за саму ствар све едно, звала се нова територия, у коіой ће език српски званичан бити, окружие, или жупания, или войводовина, али сви знамо, да доста пута и *форма* битности ствари принадлежи, и да forma dat esse rei; особито код *српског* народа, кои нетражи само на основу модерне равноправности неку територию, на коіой ће му се език моћи развияти, него и на основу свога *изузетног историйског* права, по коме му припада *слободан избор свога политичног поглавара* са домаћом *самоуправом*, — само наименованѣ окружия по народности не сме се за маленкост узети, него за еден од главних фактора, кои наше *политичнонародно* биће сачиняваю.

Беч 13. мая.

⊙ Кад е 5. юли, као рок за сазиванѣ хрватског сабора одређен био, іошт се онда ние знало, да ће се дебате о новом трговачком уговору са Пруском у посланичком дому тако дуго отећи. Почем пак сазиванѣ сабора зависи од престанка ширег царственог савѣта, за кои се држало, да ће зацѣло 3. юлия свое послове свршити, то е гореспоменути рок, да би се сасвим поуздание радило, сад до 15. юлия одложен. Іошт се не зна, да ли ће се овай сабор засад сазвати, да уставним путем изборни ред сачини. Цар е елаборат банalне конференциє одбацио, ер су у њему предложена била октроисаня. У овом предмету позван е био еден државни савѣтник, кои се у Славена као капацитет држи, а уедно у високу хрватску аристократию спада, с коим се цар о той ствари обширно савѣтовао; и тек доцние изишла е найвиша резолуция, коя одбацивши свако октроисанѣ засад прима изборни ред од год. 1861.

Што се тиче царева путованя у Пешту, чуемо, да ће се Његово Вел. у Угарской око 8 дана бавити. При повратку говоре да ће Н. В. у Коморану Примаса походити.

Већ смо вам явили, да е цар подписао акт о укиданю войничке провизорие, кое ће се зацѣло за кои дан публиковати.

Други важан акт дошао е ових дана у царски кабинет ради найвишег одобреня, а то су 19 *нових великих жупана, кои се имаю наименовати.* Ова мѣра има особити политични значай; ер као што е познато, сви прави вел. жупани имаю у угарском горњем дому мѣста и гласа. Да би влада тамо маіоритет себи осигурала, чини нам се, да се смѣрало, да се овим начином учине заключеня дольнѣг дома немогућна, коя сувише далеко иду; ер за валяност каквог заключка иште се одобренѣ обадва дома. Да ли ће се гореспоменутим средством зацѣло сврха постићи, то е друго питанѣ; но ипак мал да се неби іошт сад могао успѣх предсказати, ер осим њих и великаши, епископи, и 7 државних барона, кои су сви уставни чланови горњег дома, већином се држе умѣреног правца.

Што се спољашнѣ политике тиче, могу вам явити, да се Русия више, нег досад Аустрии приближує, и то поглавито из тог узрока, што е у заплетима у подунавским земляма она и Аустрия найвише интересована, и што заеднички интереси иште, да обадвѣ државе ту заедно и споразумно поступаю.

С. Беч 14. мая.

Српска младеж, коя се овдѣ учи, послала е у недељу кнезу црногорском *Николи депутацию.* Бесѣда е св. кнеза яко тронула, и он е депутации то примѣтио, да іой не може ништа друго казати, него повторити рѣчи свога отца Мирка, изговорене српской младежи приликом његовог бавленя у Бечу: „Ако и не можемо сви под едним кровом бити, ал можемо ипак еднако мислити". Да у Београд неиде то му е савѣтовао не само наш двор, него и овдашњи руски посланик. Говори се, да ће Црна Гора одсад удвоену новчану помоћ добияти.

А. Из Осека на Спасов дан.

У цивилизационарном свету честократ се куриоза збива, — па гле и у Осеку, у српской цркви — жали Боже на незгодном месту а у незгодни час, лицем на спасов дан.

А шта е овом жалостном, осечком куриозу, кои ћу доле приповедити, узрок, доли помршени поим о цивилизации.

Као што е обичай, иде се и код нас на овай благ дан, после литурђие литиом кроз варош; ред собом доноси, да се небо, под коим ће свештеник чинодѣйствовати носи.

Ево осечко-српског куриоза: Кад време дође, да се из цркве литиом полази — нема ко неба да носи.

Небо е своина српско трговачког сбора т. е. утеловљених у исти трговаца, он има. други нико нема, права носити га; али на жалост, срамота е то капутатем небо носити у данашнѣм изображеном веку?! нека га гуњац носи!

То су мислили они осечки срби трговци, коих се тиче небо носити; ер под нипошто српски ум неможе то допустити, да би ови трговци усудили се, овай богослужни чин за какову, њих недостойну комедию сматрати, па с тога се тому уклонити; или валяда ние могао пркос свештенику, — с коим као што ће познато бити, овдашня обштина мед недели — памет овом збору занети, да свети обичай шкандали излаже.

Што е да е узрок, доста тому да су, за предубредити нибуд какову саблазан, налазећи се при служби Божіой частници и адвокати. принуђенима се видили, и ако права на ношенѣ неба, кое наши речени трговци себи изключиво виндицираю, немаю, кад га властници носити нехтедоше, у прилог увеличаня народно црквеног славля небо понети.

Сад се трговачки сбор освести, да то ние срамота, но да би у противном случаю сам се руглу и презреню изложио, непочитуюћи оно, што народ за светиню сматра, те едва едвице главу своју господеви приклоне, и ношеню неба се подвргну. —

Рећи ће когод маленкост; жалостно ако е оваково што у србаля, црквени обичаи, кое са народним — српским — живлѣм у тесном свезу стои, маленкост.

Ако се господо, осечки трговци, тим правцем изображавали будемо, ако на тай начин у изображеню узнапредуемо, стидећи се или — наопако — презирући свете обичае, с Богом тада српска будућности, непоможе ти светковање ни хилядугодишњице ни педесетогодишњице.

Сад у овом веку, кои за народ наш пун красне будућности, де толи лепа изгледа за опрезни народ има, неодричимо се на злу срећу свою оних светих народних обичая, кои су нас одржали да смо у двогубом робству, усупрот свим дивльим.... силама срби остали — оних обичая, кои Црногорца на бойшту, црногорцем чине.

Има зала, коя би истреблявати требало, а не дирати и стидити се онога, што, подпуно рећи можемо, да нас е одржало.

Троедна кралѣвина.

Из Беча пишу „П. Л." да е акт за сазиванѣ хрватског сабора Н. Величеству на подпис поднешен, и сваки се дан очекує да о овоме найвиша резолуция изађе и да се публикує. Бан хрватски барон Шокчевић болує еднако од оног случая на желѣзници, и надасе да ће употребленѣм купатила моћи сасвим оздравити. За управлянѣ сабора по жельи владе на место овога ние се баш млого способни особа нашло. Барон Филиповић, кои е са свое дѣлателности на српском народном конгресу велику признателност задобио, изабран е за управлянѣ саборски послова и у троедной кралѣвини. Говори се као извѣстно да се он овога примити ние хтео, а и с основом сумня се, да ће се он управе саборске под оним упутствиями примити, коя су му понуђена. Друга од последнѣг сабора добро позната личност, барон Ожеговић, државни савѣтник сасвим е заборавлѣн, ер он, ако се за владу и управо за државну уставност заузима, неможе толико одношеня и личности познавати, колико би му нуждно било, да сабор руководити може, а то с тога, што се дуже времена на страни задржавао. Питанѣ е дакле, оћели се на ову личност рекурирати, ако бар. Филиповић при свом заключеню остане, и ради условия, под коима би се примио, средњи какав пут ненађе. Чини се, да барон

Филиповић само као привремени управитель грађански ствари неби мого довољног уплива на руковођенѣ сабора имати. С друге стране пак видисе као да се немисли често особе у найвишем достоянству троедне кралѣвине меняти; іошт манѣ немисли се насиарам саборски догађая што преюдицирати и себи руке везати, баш и у оном случаю, кад би бар. Шокчевић са свог места и одступио.

О року сазиваня сабора двояко се мисли. Извѣстно е да е 17. юли за ово одређен био, али у проекту рескрипта изоставлѣн е дан, и тако би могуће било, да се баш при последнѣм часу промене.

У смотреню изборног реда ние до овог часа ништа изменуто, и говори се, да ће се изборни ред од год 1848. усвоити. Ово е с' тим више изненада дошло, што су предлози кр. хрватске канцеларие заключеньма баналне конференциє одговарали, али за разясненѣ разлога, защто се од заключеня одустало, може и то служити, што се и бар. Филиповић за изборни ред од год. 1848. и то без промене изяснио, и што проектирани нови изборни ред цѣли ни мало неодговара.

Непотврђуе се да ће се сабор хрватски само ad hoc, т. е. само због саветованя о изборном закону сазвати. Сабор неможе се никако само на то ограничити. Са државоправним питанѣм мераће се мало обозрителние поступати, и причекати, док се невиди, како ће избори испасти, и како ће ду се странке сложити. Од овога ће много зависити, какав ће положай влада заузети. На сваки начин биће покрай државоправни предлога іошт и други, кои ће се на унутрашнѣ земальске ствари односити, тако, да, испали избори како му драго, сабор никако безузнѣшан остати неможе, и у самом оном случаю, ако се на нѣму државоправно питанѣ и рѣшавало неби.

Аустрия.

„Фатерланд" пише, да ће Нѣгово Величество 6. юния (мая) у Будим приспети и у свом двору, кои е за нѣга већ уређен одсести. 7. юния држаће се прва, 9. друга а 13. трећа трка. „Н. Фр. Бл." явля, да ће овом приликом и една млогобройна депутация ердельског ратарског друштва у Пешту приспети. Магистрат пештански спрема се за великолѣпни дочек. Говори се, и то да ће се већ од више година сготовлѣни монумент Палатина Іосифа за време бавленя Н. Величества свечано подићи. Магнати ће гледати, да свога краля како могу сяйние дочекаю. „Н Фр. Прессе," явля, да е већ и то проектирано, да се 8 юния на едно близу Пеште лежеће добро неког знатног властелина изиђе.

— По вѣстима из Вероне започета редукция войске под заповесћу Бенедека стоеће обуставлѣна е до далѣ наредбе. Врбованѣ и появленѣ своеволяца на границама стои у свези са овом наредбом Г. М. Кайм инспицираће утврђеня у южной Тиролской и прамиће главну заповест над тамошньом войском.

Романия.

Из Яша явля „Фатерланд" да е концем прошлог месеца кнез Куза на добру Рулинова едно дѣте са одобренѣм свое жене кнегинѣ Єлене посинио, ради чега е местозаступник митрополита сам тамо отишао. За време свог бавленя у Яшу ние осим войника другог никог примио, премда се млого люди стекло било, да за штогод моле. Кнез се задржава сада на свом добру Рулиноза, и говори се, да е здраво оболео. — До свршетка године надаю се, да ће войска до 60,000 порастити, ербо се намерава четири инспектората граничара сваки од 3000 люди завести, кои ће покрай 30,000 регуларне войске, 4000 жандарма и великог броя Помпиера войску од 60,000 люди сачинявати. — На велику оскудицу у новцу туже се, коме е узрок то, што држава чиновницима плату већ од 4 месеца неиздае. Войска доста уредно свою плату прима, ербо е касирима заповеђено, да прво войску измире. — Екс министар Когалничеану налази се већ од више дана у Яшу, али е намеран, да на кое добро од свои противника и свои — поверителя уклони, ербо га е портфель скупо стати морао.

— Из Букурешта пишу од 12. мая, да е посланик Цариградског патриярха, преко границе одправлѣн; исти е имао налог, да кнеза Кузу позове, да оне скоро проглашене са црквеним канонима несагласаюће се законе у смотреню црквени добара уништи.

Италия.

Из Турина являю, да е Маркиз Емануил Дазелио, талиянски посланик у Енглеской, из Лондона у Турин дошао. Лист „Ле Алпи" мисли, да е због тога у Турин позват, да се с њиме о преговорима с Римом саветую.

По другим вѣстима позват е Маркиз зато, да грофа Ламармору лично о расположеню енглеском за преговоре с Римом извѣсти. Лорд Русл и Палмерстон здраво су кабинету пиемонтском замерили, што се у оваке преговоре упустио.

— Шпански революционер Олозага приспѣо е такођер у Флоренцу, но чега ради, незна се. Задржаванѣ нѣгово у Игалии доводи се у тесну свезу са путованѣм Чиалдина у Шпанию. — Путованѣ Гарибалда по земльи на ново пориче се.

— Прогнани кнезови, велики войвода тоскански и Франц II. изявили су свое негодованѣ спрам преговора са Пиемонтом. Преповеда се, да е папа пре неколико дана, кад се из Виле Боргезе повратио, са кралѣм Францом II. сусрео се, и овога запито, дали се іошт због нѣговог (папиног) поступка узнемирава, на кое му краль одговори: „Као краль обе Сицилие имам права, кое пред моим народом бранити морам, али као приватан човек желим само то потврдити, што Ваша светост мисли, да е по цркву користно."

Француска.

„Н. Ф. Пр." пише о говору принца Наполеона ово:

„Док принц никакав званични положай заузимао ние, дотле се могао и као приватна особа понашати, а као такова и своим слободним мишленьма и буку дизати. Од како е председником тайног савета постао, од то доба и одговоран е за целу политику владе. Разумева се, да ми неговоримо сада о поединостима политике, него само о основним цртама ове. Ако по речима нѣговим онако велика развалина између нѣга и сада владаюће политике државне и постои, то питамо, како е мого до тога доћи, да тако одлично и тако рећи прво званично место у држави заузме?

„Сиекле" заузима се одсудно за идее принца Наполеона у смотреню изванске политике. Исти лист жели единство Игалие, и невиди никаквог основа, да се Аустрия штеди. До боя мораће пре или после доћи, и то не само са Аустриом, него и са свима абсолутистичним државама, с коима е іошт Наполеон I. посла имао. „Нуждно е дакле заключуе „Сиекле" да се спремимо, ербо е томе поспѣшно време. Ни найманьи ратни ветрић непири по Европи. Сад се само о растећем благостаню говори, и време е за велике реформе наступило."

— Више нежели сам говор принца Наполеона занима званични поступак, кои у свези са овим стои Принц е свое званично одступанѣ предвидио, и зато е свога секретара Хубена на нарочитом пароброду из Аячиа одправио, да нѣгов говор пре у нѣму одане журнале уврсти, нежели што би министарство свое вето уложити могло. Тако е „Опиниоие Национале" на осам сати ранние говор примила, него министарство унутрашнѣ. „Ла Пресе" имала га е таки по одласку принцевом готовог.

„Преси" телеграфишу из Париза, да по чувеню цар Наполеон говор принца већма осуђуе нежели царица.

Пруска.

Берлинске телеграфске вѣсти являю да е у седници посланичког дома трговачки уговор царинске заедници са Аустриом са 170 гласова против 99 примлѣн. Из саобштеня Дебата о овоме изводе тамошньи листови речи посл. Дра Лева, кои свою сумню о уговору, особито о § 25. на заедницу немачке царине односећем се доста ясно очитуе. „Овакова, вели Др. Леви смеша политике са трговином врло е и покрай свег увераваня аутономие сумньива. Заедници царине требало е другу организацию дати, али подигнуте од стране Аустрие тегобе ово су предузеће забацили, и ми смо се задовольили да се царинска заедница на ново образуе. После пораженя године 1850 моглисмо се тѣшити, да ће се наша трговачко-политична слобода сачувати, коя е од то доба ступ за нѣн развитак постала; § 25. отвара и и врата и капие за интересе заштитне царине Аустриске и баварске, а иза ови вире интереси аустриске домаће политике: У Бечу полажу велику важност на § 25, од ког се и другима концесиама надаю. Он ће тежню Аустрие за господаренѣм над Нѣмачком утврдити. У Шлесвиг-Холштину искусисмо, да са Аустриом сваку свезу избегавати треба, коя нам доста ясна ние. Аустрию морамо дотле у миру оставити, док нас найвећа нужда на заедничко дѣланѣ непринуди, ако смо ради, с њоме у добром споразумленю остати. Са приманѣм уговора нарушава се добро споразуменѣ и са немачко-аустриском странком."

Енглеска.

О говору принца Наполеона изражава се „Стандарт" врло кратко и добро: „Изява принца Наполеона вели он мора сваког човека, кои о миру Европе и о слободи искрено мисли, на ту молитву побудити, да се принцу свака прилика одузме, да какав год уплив на владу француске имати може."

— Пре неколико дана чинѣна е у Портсмуту и у Плимуту (против француског нападаня?) проба са ново подигнутим казаматима, кои се пробити немогу. Три кугле из едног Армстронговог 300 фунташа разрушиле су скоро читаво здание, а четврта би за цело и у нутра продрла.

Америка.

Ню-Іоркски „Хералд" явля да су Іуаристе белгиски кор потукли и Периану освоили.

На вѣст о капитулации Леа одслао е цар Максимилиан свог кабинетског шефа Елвина у Вашингтон поради честитаня.

Французи су Гуяму посели.

Телеграфске вѣсти из Ню-Іорка од 5. Мая являю, да е Єферсон Давис са фамилиом и целим генералштабом код Маконе ухваћен и у Вашингтон послан. Процес против завереника трае еднако; против Дависа нема до данас ништа позитивног. Француског посланика Монтолона примио е председник Іонсон, и едан другог уверавали су о пријательским мишленьима. Агитание за изселяванѣ мало су престале. Заостали заим у своти од 230 Долара почео се издавати.

ТРГОВИНА.

БЕЧ 15. мая. Промет у трговини с раном доста е жив. — Продало се 25,000 мерова чистине, на месту у Ђуру 88 и по ф. т. по 3 фор. 75 н. и 3 фор. 80 нов. 89 ф. т. по 3 фор. 70 нов. Зоб ауст. у Бечу на месту 45 фор. 46 ф. т. по 1 40 нов. мађ. 49—50 ф. т. по 1 фор. 70 нов. Кукуруз банатски по 2 ф. 40 н.

ОСЕК 15. мая. За три дана падала е по неколико сати киша, кое се и из околине явля.

СИГЕТВАР 15. мая. Од іуче велика каша у вировитичкой жупании и у предѣлима дуж дравске обале са угарске стране, гди се већином зоб, кокуруз и пополица сее.

ПЕШТА 15 мая. Бриге наши економа нису свуда уталожене, ако е кише нешто и падало, и из найплодовитии предѣла чуе се, да ће жетва врло мала испасти. Из Старог и Новог Бечея као и из Темишвара явля се, да усеви врло хрђаво стое, само око Винге до Арада нешто су у болѣм станю Из Т. С. Миклоша стижу такођер неповольни гласови о станю усева, а из Паланке пишу, да киша усевима већ виша помоћи неможе; напротив из Сенте нетуже се на хрђаво станѣ усева, и кад би іошт више било, могли би се доброй жетви надати. Из свега овог да е заключити, да ће жетва у обште маня испасти, и само едини кокуруз могао би ово надокнадити, ако довольно кише падало буде. Покрай свию ови околности трговина с раном ове неделѣ ние тако знатна била; продало се до 35,000 мерова чистине са разликом у 5 н. више од прошасте неделѣ, и 25—30 хил. мерова ражи са истом ценом као прошасте неделѣ. Єчам слабо е пролазио, а цена му е остала пређашня. Зоб е продавала се по 1 фор. 46—47 нов. 1. фор. 50—55 н. а кокуруз по 2 фор. 35 н.

Маст мађ. продае се по 36—36 и по с буретом србиянска по 31 и по — 32 фор. Сланина по 31 и по — 33 фор. а лой по 26 ф. —

Рогате марве ние млого на недельни вашар дотерано, продало се до 1749 комада и то: 490 комада волова по 75—237 фор. пар 307 комада по 60—140 фор. пар 104 комада музара по 44—146 комад 62 комада юнаца по 24—54 ф. комад 268 комада теоца по 18—40 фор. 516 комада яганяца по 3 ф. 50 н. до 7 ф. 20 нов. пар Говеђина по 17 ф. 50 н. до 20 ф. 50 н. цента. Свинско месо по 20—24 н. фунта.

ПЕЧУЈ 10 мая. Киша, коя е читава 3. сата падала, мало е уплашене духове умирила. Ни у едной жупании ние толики стра код продуцента овладао, као у Барањи и у шомођской жупании, и зато е цена ране од 1 ф. 80 н. на 3 ф. 10 н. скочила. После кише продавала се наполица по 2 ф. 50—60 н. чистина по 3 ф. 10—50 нов. Кукуруз по 2 ф. 30—50 н.

Бечка берза од 18. мая.

Сребро — — — — — — — —	106 75
Дукати — — — — — — — —	5. 91

ЛУТРИЯ.

Будимска од 24. мая римск.	58.	14.	57.	80.	63.
Темишварска од 20. мая рим.	90.	63.	62.	33.	20.

ОГЛАСИ.

Обява.

Понизно подписани овим обявлюе, да ће се сад у НЕДЕЛЮ 23. мая (4 юния) т. г. у грађанском стрелишту необично велики

Умѣтни ватромет

са 25 реди у 3 фронта и едном ратном сценом палити. У односним цедуляма обширние ће се о овом явити.

Г. Николић
овлашћени ц. кр. умѣтни ватрометник и електричар.

(31—1—1)

Обява.

При стоећой княжеско-србской войсци има два звания военн лекара упразнѣна, коя су скопчана са годишньом платом од 450 талира.

Кои би од г. г. дипломирани доктора медицине и хирургие едно од ти упразнѣни места получити желио, имаю се са прошением своим на министра военог до конца месеца юлия тек. 1865 год. обратити, и прос приключити своя свидѣтелства и дипломе, или у оригиналу или одостовереной копии. —

Знанѣ србског езика или бар едног од славенски и довольна вѣштина у вишой оперативной хирургии есу условия, коя се полажу за полученѣ ти звания.

Из канцеларие економског оделѣня министарсва военог из бр. 1327. 30 априла 1865 год. у Београду.

(30—2—3)

Уредник и издаватель Петар Нинковић.

Брзотиском Игнята Фукса у Новоме Саду.